

גליון

מעדני אשר

יד"ל ע"י מכון מעדני אשר

גליון תתי"ד (שנה י"ז)

פרשת שופטים תש"פ

האם יהודי שאינו מלך היה לו איסור להשתמש עם הספר תורה של המלך?

איתא בתוספתא מסכת סנהדרין פרק ד' ס"ק ד' ואין רשות להדיוט לקרות בה שנאמר וקרא בו הוא ולא הדיוט.

הנה הרמב"ם לא הביא האי הלכה ובאחרונים נתקשו מדוע לא הביא דבר שאין זה חולק, ותרצו לפי שמלך על מה שכתב בפרק ב' דאין משתמשין בתשמישו של מלך, וספר תורה נמי הוא בכלל תשמישו לכן לא היה צריך לכתוב ספר תורה לחוד.

יש להקשות: מדוע היה צריך התוספתא פסוק מיוחד שאסור להשתמש בספר תורה שלך מלך, הרי כל כליו וחפציו של המלך אסורים לשימוש הדיוט, דאין רוכבין על סוסו של המלך ואין יושבין על כסאו ואין משתמשין בשרביטו, ומה נתווסף באיסור הקריאה בספר התורה של מלך, הרי אסור להשתמש בשום דבר של מלך, כך מקשה בחידושי מים חיים הלכות מלכים פרק ג' הלכה א'.

איכא כמה תרוצים:

- א. ספר תורה צריך לימוד מיוחד שאסור להשתמש משל מלך דהויא אמינא דרק שימוש של רשות אסור להשתמש משל מלך, אבל של מצוה מותר קמ"ל פסוק מיוחד שאסור, כך כתב בחידושי מים חיים הלכות מלכים פרק ג' הלכה א'
- ב. דדין כלי תשמישו של מלך האסורים בשימוש להדיוט היינו דווקא כאשר נשתמש בהם המלך, אבל במה שייחדו החפץ למלך בזה לבד עדיין אין ההדיט נאסר בשימוש בו, ובזה נתחלק דין הספר משאר חפצי המלך, דכיון שנכתב הספר לשמו של מלך חל בו מיד דין ס"ת של מלך ונמנע הדיוט מלקרוא בו, כך תירץ בספר פרוורים משלחן גבוה.

מדוע חתן מקבל שתי עליות אחת לפני החתונה ואחת אחרי החתונה?

בפרשתן י"ז י"ח וכתב לו את משנה התורה הזאת.

הנה במדרש תלפיות ערך חתן כתב יש לרמז מה שנוהגין שהחתן עולה לתורה בשבת שקודם החתונה ובשבת שלאחריה, כי אמרו חז"ל פרקי דרבי אליעזר פרק ט"ז חתן דומה למלך, ובמלך מציינו שכותב שני ספרי תורה כדכתיב וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר ועיין ברש"י שתי ספרי תורה ולכן גם החתן עולה לתורה פעמיים, אחד בשבת קודם החופה ואחד בשבת שלאחריה.

מעדני אשר: נראה לומר דהטעם שמקבל עליה קודם החתונה ואחרי החתונה, ע"פ מה דאמרינן בגמ' יבמות ס"ב ע"מ ב' השרוי בלא אשה, שרוי בלא תורה, חזינן דאחרי החתונה מגיע מדריגה חדשה של לימוד התורה, וכדי שיראה וירגיש את החילוק נותנים לו עליה לפני החתונה בשבת אופריף ואחרי זה בשבת שבע ברכות שיראה את החילוק.

ובספר פני מנחם על שבת עליה לתורה ע"מ ע"א כתב דהטעם לעליה לתורה בשבת שקודם הנשואין היא כעין הכרזה על מלכותו של החתן, שהרי חתן דומה למלך, ומשעה שהכריזו על מינוי המלך כבר מתחלת מלכותו.

האם המלך היה מותר לישון עם הספר תורה שהיה קשור בזרועו?

בפרשתן י"ז י"ט והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת וגו' והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו.

איתא בגמ' סנהדרין כ"א עמוד ב' כותב לשמו שתי תורות, אחת שהיא יוצאה ונכנסת עמו, ואחת שמונחת לו בבית גזיו, אותה שיוצאה ונכנסת עמו עושה אותה כמין קמייע, ותולה בזרועו, שנאמר שויתי ה' לנגדי תמיד כי מימיני כל אמוט, אינו נכנס בה לא לבית המרחץ ולא לבית הכסא, שנאמר והיתה עמו וקרא בו, מקום הראוי לקראת בו.

יש לחקור האם בשעת שינה בלילה או ביום היה עמו הספר תורה או דילמא בשעת שינה לא היה עמו.

הנה בספרי בפרשתן כל ימי חייו ימי חייו אלו הימים, "כל ימי חייו" לרבות הלילות, משמע לכאורה שהספר תורה השני שהיה כל הזמן עמו היה אצלו אף בלילה.

והנה הרמב"ם הלכות תפילין ומוזהו וספר תורה פרק ז' הלכה ג' כתב לא היה לו ספר תורה קודם שימלוך צריך לכתוב לו אחר שמלך שני ספרי תורה, אחד מניחו בבית גזיו, והשני יהיה עמו תמיד לא יסור מעמו, אלא בלילה בלבד וכשיכנס לבית המרחץ או לבית הכסא או לישן על מטתו.

ובאור שמח על הרמב"ם וכן בספרו חידושי ר' מאיר שמחה סנהדרין כ"א עמוד ב' הקשה על הרמב"ם דבר זה אי אפשר דבספרי דריש כל ימי חייו לרבות הלילות, והביאו רבינו בהלכות מלכים פ"ג ה"ה וטעות סופר נפל בדברי הרמב"ם וכן צריך לומר והשני יהיה עמו תמיד לא יסור מעמו, אפילו בלילה בלבד וכשיכנס לבית המרחץ או לבית הכסא או לישן על מטתו.

הנה במנחת חינוך בפרשתן מצוה תק"ג אות א' כתב דמדברי הרמב"ם משמע: דבעת השינה אפילו ביום אין צריך שתהיה עמו.

הנה במגן אברהם אור"ח סימן כ"א ס"ק ב' מביא בשם כתבי האריז"ל דע"פ הסוד יש לשכב בלילה בטלית קטן, וראיה מהא דאיתא בגמ' מנחות מ"ג ע"מ ב' שדוד המלך היה בבית מרחץ ונצטער שערוס מן המצוות, וקשה למה לא אמר כן בלילה שהיה גם כן ערוס ממצוות, אלא על כרחך שהיה שוכב בט"ק בלילה, ע"ש במגן אברהם מה שדחה ראייה זו.

ובשערי תשובה שם ס"ד מביא בשם ספר מספד רב שלכאורה יש לומר שאין ראייה מדוד לפי שמלך היה והיה קשור לו ס"ת בזרועו רק שאינה נכנסת עמו לבית המרחץ.

ובמנחת חינוך בפרשתן תמה על השערי תשובה: איך לא ראה רמב"ם מפורש שבעת שינה לא היה עמו הספר תורה ומניחו בצ"ע.

גליון זה נודב ע"י ידידנו
הרה"ג אביחי יהודה כהן שליט"א
מגדולי מוזי הרבים
לרגל שמחת הבר מצוה לבנו יקיר
כמר ישראל מאיר נ"ו
יהא רעוא שבזכות זיכוי רבבות
ירווה נחת מכל יוצאי חלציו
ויצילח בכל אשר יפנה

גליון זה נודב ע"י ידידנו
הגאון דוד פרידמן שליט"א
ר"מ בישיבת בעלזא ירושלים
וראש כולל בעלזא בית שמש
לעילוי נשמת זקנו
הגאון המפורסם רבי נתנאל הכהן פריעד זצ"ל
אב"ד ור"מ דק"ק באלמא - זאוויווראש
בעל ש"ת פני מבין
לרגל יומא הדולא החל ב' אלול ת.נ.צ.ב.ה.
יהא רעוא שזכותו הגדולה של בעל ההילולא
תגן עליו ועל בני ביתו ויוצ"ח
להתברך בשפע חיים ברכה והצלחה

גליון זה נודב ע"י ידידנו
הרב יחזקאל לייב דייטל שליט"א
בני ברק
לרגל שמחת נשואי בנו
החתן המופלג בתויר"ש יראתו קודמת לחכמתו
ידידנו כמר חנניה יו"ט ליפא דייטל נ"ו
מבחיני ישיבת סאטמאר בני ברק
ומחשובי המעירים במדור מכתבים למערכת
עב"ג בת ידידנו
הרב החסיד דוד מאיר וייס שליט"א ירושלים
יהא רעוא שבזכות זיכוי רבבות ירווה נחת
מכל יוצאי חלציו ויצילח בכל אשר יפנה

מה כלול בחיוב של המצוה תמים תהיה עם ה' אלהיך?

בפרשתן תמים תהיה עם ה' אלקיך.

יש להקשות: מה כלול במצוה זו של תמים תהיה עם ה' אלהיך, מה עלי לעשות.

איכא כמה תרוצים:

א. התהלך עמו בתמימות ותצפה לו ולא תחקור אחר העתידות, אלא כל מה שיבא עליך קבל בתמימות, ואז תהיה עמו ולחלקו, כך כתב רש"י.

רש"י כתב כאן חידוש גדול שמי שהולך בתמימות עם הקב"ה כביכול נעשה חלק מהקב"ה.

הקשה בגור אריה למהר"ל מהיכן לקח רש"י חידוש זה הרי זה אינו מבואר שום רמז לזה בפסוק.

ותירץ: דדבר זה הוציא מדכתיב "עם ה' אלהיך", דלא הוי למכתב רק 'תמים תהיה', כדכתיב בראשית כ"ה כ"ז "ויעקב איש תם", ומאי "תמים תהיה עם ה' אלהיך", אלא פירושו שאז תהיה עם הקדוש ברוך הוא ולחלקו, ואף על גב ד"עם ה' אלהיך" פירושו 'התהלך עמו בתמימות', מכל מקום כיון דלא הוי צריך למכתב רק "תמים תהיה", הוי כאילו נכתב "עם ה' אלהיך" שני פעמים; "תמים תהיה עם ה' אלהיך", ואתה מקבל כל דבריו בתמימות - ראוי אתה שתהיה עמו ולחלקו.

ב. לשון שלמות אל תאמר אהיה ירא יראה אחרת עמו כמו שמצינו בגרי אריות שכתוב עליהם את ה' היו יראים ואת אלהיהם היו עובדים ונמצאת עמו חסר ביראה אלא תהיה ככלי מלא תם ושלם מענין אחד כלומר שלם תהיה עמו בכל מעשיך ובכל מחשבותיך ועל זה אמר שלמה בחכמתו בכל דרכיך דעהו, כך כתב בחוקני בפרשתן.

ג. הכלל הוא, כי הבורא ברוך הוא דרכו להטיב, ובפרט לישראל עם קרובו שנקראים בנים למקום דברים י"ד א' אבות פ"ג משנה י"ד ובוודאי האב ממלא חסרונו ורצון בנו קודם שיצטרך, ובוודאי אדם אשר יש לו אמונה כזאת בהבורא בוודאי ממלא לו חסרונו. וזהו הרמז תמים תהיה עם ה', כלומר כשאתה על זה הבחינה, בחינת השלימות, שיש לך אמונה בבורא ברוך הוא שבוודאי ימלא לך חסרונו, אז תדע שבוודאי 'עם ה' אלהיך', שבוודאי ה' עמך, כך כתב בקדושת לוי בפרשתן.

ובאגרא דכלה בפרשתן כתב קבלה מתלמידי הבעש"ט כשיש לאדם איזה חסרון ח"ו אזי הוא בודאי מחמת התנשאות הדין ח"ו, אזי יתבונן ויחפש בהענין הזה איזה טובה שיש בזה הענין, וכיון שימצא הטובה אזי יתמתק הדין ברחמים, והענין עמוק אין כאן מקום להאריך מאפס הפנאי, וזהו תמים תהיה, מבלי חסרון, שיושלם חסרונו, כאשר יהיה הוי"ה והיינו טובה וחסד, עם אלקיך היינו הדין, ורצ"ל עם י"י אלקיך, שתמצא במחשבתך תמיד החסד הגנוז עם הדין, ויתמתקו הדינים ויושלם החסרון ותהיו תמים.

האם כשעוסקים במסחר עם אנשים גם צריכים להיות תמימים?

הנה החפץ חיים אומר יסוד גדול שחיוב להיות תמים זה רק עם הקב"ה כמאמר הפסוק תמים תהיה עם ה' אלהיך, אבל עם בני אדם ח"ו להיות תמימים ולהאמין לכל יהודי מה שאומר ובפרט בעניני ממון.

ולפי זה אתי שפיר מה שכתוב אצל יעקב אבינו "ויעקב איש תם יושב אהלים" כשישב בבית מדרש ולמד תורה למד בתמימות, אבל כשהתעסק עם אחיו השקרן והנוכל עשיו אמר לו אחיך אני ברמאות.

מעדני אשר: נראה לעורר בדבר זה כמה אברכים יראים ושלמים ותמימים נופלים מידי יום שבאים אנשים רמאים ומבקשים מהם הלוואות וכוונתם בשעת מעשה כבר לא להחזיר כמה אנשים חותמים ערבות וכל החיים שלהם נהפכו לצער ויגון בודאי יש מצוה וחיוב לעזור אבל לא להיות תמימים.

מדוע ציווה התורה למלך שיכתוב שני ספרי תורה

מה קשור בגלל שהוא מלך שצריך שני ספרי תורה?

יש להקשות: מדוע ציווה התורה למלך שיכתוב שני ספרי תורה מה קשור בגלל שהוא מלך שצריך שני ספרי תורה.

איכא כמה תירוצים:

א. לפי שהמלך ברשות עצמו לא יעציבהו אדם על מעשיו ולא יגער בו, ובשבט פיו יכה ארצו וברוח שפתיו ימית מי שירצה בכל עמו, על כן באמת צריך שמירה גדולה וזכרון טוב יעמוד נגדו ביט אליו תמיד למען יכבוש את יצרו ויטה לבו אל יצרו, וזהו שאמרו זכרונם לברכה סנהדרין כ"א ע"ב יוצא למלחמה וספר תורה עמו, יושב בדין והוא עמו, מסב לאכול והוא כנגדו, כלל הדברים, שלא היה זו מנגד עיניו אלא בעת שהוא נצרך לנקבו או נכנס למרחץ, כך כתב בספר החינוך מצוה תק"ג.

ב. דברים אלו כולם שלא להתגאות במלכותו יותר מדאי והוא הענין במה שאמר אח"כ שתכף שהומלך כותב או מכתב ספר תורה לשמו יותר על הספר שהניחו לו אבותיו או שכתב לעצמו מקודם, כך כתב במאירי סנהדרין כ"א עמוד א'

מלך שהיה לו י"ח נשים לפני שנעשה מלך האם צריך לגרשם כשנעשה מלך?

בפרשתן י"ז י"ז ולא ירבה לו נשים וגו'.

איתא במשנה סנהדרין כ"א ע"מ ב' לא ירבה לו נשים אלא שמנה עשרה רבי יהודה אומר מרבה הוא לו ובלבד שלא יהו מסירות את לבו ר' שמעון אומר אפילו אחת ומסירה את לבו הרי זה לא ישאנה.

יש לחקור אדם שהיה לו יותר מי"ח נשים ונתמנה אח"כ למלך האם חייב לגרש את הנשים יותר משמונה עשר או דילמא האיסור זה רק להתחתן אבל אם היה לו כבר קודם אין צריך לגרשם.

הנה בשו"ת צפנת פענח להגאון מדוינסק מהדורא תנינא ע"מ ל"ו חקר אם קודם שנעשה מלך היה לו יותר מי"ח נשים, ואח"כ נתמנה למלך אם מותר לו לקיימן, או שהוא צריך לגרש את היותר מי"ח, וכתב דזה תלוי בחקירה, דאם האיסור הוא ה"נישואין" אז מותר לו לקיימן, אבל אם האיסור הוא "האישות" אז צריך לגרש שלא יהי' לו יותר מי"ח.

עוד נפק"מ בחקירה זו: אם נשא יותר מי"ח נשים ובא על א' מי"ח הראשונות, שאם האיסור הוא ה"נישואין" אז אינו עובר רק על ביאת הי"ט ואילך, אבל אם האיסור הוא "האישות" אז כולם בכלל האיסור.

ובישועות מלכו כתבים סימן י"ז כתב דפשוט לו שאם היו לו יותר מי"ח מלפני שנתמנה למלך אין צריך לגרשם.

ומביא ראיה: מהא דאיתא בגמ' יבמות ס"א א' שכהן גדול שנשא אלמנה כשהיה כהן הדיוט, אין צריך להוציאה כשמתמנה לכהן גדול.

מערכת

"קול המעדנים"

ניתן לשמוע שיעורי המעדני אשר בהלכה ואגדה שנאמרו בקהלות הקודש בארץ ובח"ל

במספר 079-5702714

וכן קול הלשון ישיר 073-2951280

אפשר כבר לשמוע:

- 1 מעמד סיום מסכת מגילה למאות אברכים דחסידי תולדות אהרן.
- 2 הכנה לחודש אלול בציון הרשב"י במירון לחמישים בחורים מישיבות בעלזא.
- 3 מה העצה בתקופה הזה לעבוד את ה' בשמחה אע"פ שאין לך יום שאין קללתה מרובה משל חברתה לרבבות עמך בית ישראל במרחב הקולי.

מדור משיב כהלכה

מדור זה נודב ונערך ע"י ידידנו ר' מרדכי זיסקינד הגר שליט"א מנהטן

משיב כהלכה שינון וידיעת ההלכה - הלכות שבת
כל השאלות הם משרוע ומשנה ברורה

חידות על התורה

- א] באיסור שוחד, מי שלקח שוחד ולא הטיה את המשפט לטובתו, האם עבר איסור?
- ב] חידה. מתי אין איסור של נטילת שוחד?
- ג] חידה. האם היה מותר לבנות סוכה בבית המקדש, ואיזה נ"מ לדינא יש מכח זה?
- ד] חידה. בדין של חולה שמאכילין אותו הקל תחילה, איך יכול להיות שאיסור המפורש בתורה קל יותר מאיסור שאינו מפורש אלא אסור רק מפני שמועה?
- ה] חידה. האם באמירת הקרבנות בכל יום צריך לומר אותם בעמידה, ומה זה שייך לפרשנותו?
- ו] חידה. האם יש ערי מקלט שעליהם אין את הדין של תכין לך הדרך?

ידיעת הלכות שבת

- ז] שאלה - שטיפת הפה עם מי פה. הרב באום נוהג לטוֹף בשבת בבוקר, את פיו במי פה אותם הוא מטפף ישר לתוך פיו שיש בו מעט מים, משום ריח הפה. האם מותר לו לעשות זאת בשבת?
- ח] שאלה - אכילת סעודה שלישית לפני תפילת מנחה. בתקופה בה נוהג שיעון הקיץ, רוצה הרב כהן לאכול סעודה שלישית בשבת, לפני תפילת מנחה קטנה וזאת כדי שיוכל לאכול את סעודת מלווה מלכה מוקדם, בנעימות וללא חשש של אכילה גסה. האם מותר לו לעשות זאת לכתחילה?
- ט] שאלה - חיבור ידידת דלת שיצאה ממקומה, לדלת. שתי הידידות של דלת השירותים בבית משפ' לוי יצאו ממקומה בשבת. אחד מבני המשפחה לקח את הידידות ותקע אותן בחוזקה במקומה כולל חיזוקן בבורג. האם מותר להשתמש בידידות כדי להיכנס או לצאת מחדר השירותים: א. אם החזרת הידידות נעשתה במזיד. ב. אם נעשתה בשוגג. (נתון: למשפ' לוי חדר שירותים אחד ואין אפשרות להיכנס לשירותים או לצאת מהשירותים ללא השימוש בידידת).
- י] שאלה. ריסוק קרח בקנקן שתייה. הגב' דויטש הוסיפה בשבת לקנקן המיץ קוביות קרח כדי לצננן. האם מותר לה לרסק עם סכין את קוביות הקרח שבתוך הקנקן כדי למהר את המסתן ואת קירור המיץ?

כללי השתתפות

- כל תשובה נכונה, אפילו לשאלה אחת תזכה את השולח להיכנס להגרלה, יהיה הגרלה על שני פרסים ע"ס 500 ₪.
- כל תשובה נכונה על כל שאלה, הינה זכות נוספת להשתתף בהגרלה, כך שכל מי שישלח יותר תשובות לכל השאלות מגדיל את סיכויו בהגרלה.
- כל חודש, בראש חודש תערוך הגרלה בין כל השולחים, הזוכה ייבדקו תשובותיו, יתקבלו אך ורק תשובות מפורטות.
- ניתן לשלוח כל שבוע את התשובות של אותו שבוע, או עד ראש חודש.
- שימו לב חשוב מאוד: קבלת התשובות הינה אך ורק לפקס מערכת משיב כהלכה 0775558617 או במייל meir.s1000@gmail.com נא לציין בתחילת המכתב על כמה שאלות השיבו, וכמו"כ שם מלא, כולל/ישיבה. ועיר וטלפון וכמו"כ נא לציין על איזה פרשה השיבו. [לברורים ופרטים נוספים בטלפון 0533154010 בשעות הערב בין 8:00 ל-9:00 בלבד]. השולחים בכתב יד, בפקס, להקפיד על כתב ברור וקריא שיהיה ברור לאחר משלוח הפקס. כתב לא ברור לא יכנס להגרלה. -יש עדיפות לשלוח התשובות מוקדם במייל כי כך זה ייכנס בעזה"י לספר שיצא לאור בעתיד בל"ג. -שאר עניני העלון לא שייכים לפקס או מייל או טלפון זה, אלא כמצויין במסגרת ע"ג העלון בעמ' ד'.

תשובות ניתן לשלוח עד יום א' ג' אלול

האם הבוטח בה' חסד יסובבנו אפילו כשאנו מתנהג כשורה?

בפרשתן תמים תהיה עם ה' אלהיך.

יש לחקור האם הבוטח בה' חסד יסובבנו זה רק לאדם הגון או דילמא אפילו אינו מתנהג כשורה אם יש לו בטחון חסד יסובבנו.

הנה השל"ה בשער האותיות סוף אות ס' **סבירא ליה**: דרך בתנאי שיקיים התורה והמצוות והמדות, אז הוא בטוח, שכח הבטחון מגן עליו.

אבל בחז"ל ילקוט שמעוני רמז תש"ט **איתא על הפסוק** תהלים ל"ב י' **"והבוטח בה' חסד יסובבנו"** אפילו רשע ובוטח בה' חסד יסובבנו.

וכן **איתא במדרש תהלים על הפסוק** מ"ב **"קוה קויתי ה' ויט אלי וישמע שועתי"** דאפילו אין בו אלא הקיווי לבד, זה לבד די שה' ישמע שוועתו ויכונן בסלע רגלו.

והגאון החיד"א בספרו מדבר קדמות אות ק' ט"ז קיווי **פירש בזה דבר נפלא מה שאומרים בשמונה עשרה, את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וכו' כי לישועתך קוינו כל היום דלכאורה קשה איזה נתינת טעם הוא למה שאנו מתפללים שיצמיח את משיחנו במהרה, אבל לפי מדרש הנ"ל אתי שפיר, דשמתא תאמר שאין אנו כדאים לזה, על זה אנו אומרים כי לישועתך קוינו, ומשום זה לבד צריך אתה לישמוע תפילתינו, כמבואר במדרש תהלים הנ"ל.**

ובחפץ חיים מובא בחפץ חיים על התורה בפרשתן מתוך נפוצות ישראל פרק ח' **כתב שכן מוכח מפשט הפסוק דאפילו מי שאינו ירא שמים אם יש לו בטחון זה מגן עליו**: דכתוב תהלים ל"ג י"ח **"הנה עין ה' אל יראיו, למייהלים לחסדו להציל ממוות נפשם ולחיותם ברעב"** דמדלא כתוב **"יראיו המייהלים לחסדו"** משמע ששני דברים הם, ושמענו מזה, שאפילו אינו עדיין בכלל כת יראי ה', רק הוא מייחל לחסדי ה' גם כן עין הקדוש ברוך עליו להחיותו ברעב, וכשמתחזק אדם במידת הביטחון באה ברכה לביתו, וככתוב ברוך הגבר אשר יבטח בה' והיה ה' מבטחו, וישלח לו ממעון קודשו.

ובמשנה שכיר הביא רביה: ממה שראה בספר הק' מדרש פנחס לרבינו מקוריץ שהביא בשם הזהור ח"ב ס"ב ב' בפסוק **"הנה עין ה' אל יראיו למייהלים לחסדו"**, שמפרש מי המה יראיו שה' נותן עינו עליו, היינו המייהלים לחסדו, בזה עצמו הוא בכלל יראיו, והוא מוסיף אבל צריך שיהיה בטחון אמת וחזק בו יתברך עיין שם, **הרי דבזה עצמו שמאמין בהקב"ה ובוטח בו הוי בכלל יראיו.**

וכן מביא רביה ממדרש שיר השירים ח' א' שהקשה, כתוב אחד אומר תהלים ל"ד ט"ז הנה עיני ה' אל צדיקים, וכתוב אחד אומר שם ל"ג י"ח הנה עין ה' אל יראיו, כאן בעושיין רצונו של מקום, וכאן באין עושיין רצונו של מקום, הנה הרי דקרא הנה עין ה' אל יראיו מיירי באין עושיין רצונו של מקום ח"ו, ואפילו הכי הוי בכלל יראיו על ידי זה שמיחל לחסדו, ועל כן בל ירפה שום בר ישראל ליחל לה' **י'תברך**, מאמר זה מתוך דרשה לבחורי בעלזא בנסיעה למירון צפת טבריה יום ה' פרשת שופטים תש"פ כהנה לימים הנוראים.

האם סיום מסכתא על מסכת שבת הוא חיוב יותר משאר מסכתות?

בפרשתן שום תשים עליך מלך.

מכאן דרשינן דצריך לכבד מלך.

איתא בגמ' שבת ק"ט עמוד ב' **אמר רבי חנינא לעולם יסדר אדם שלחנו במוצאי שבת, אף על פי שאינו צריך אלא לכזית.**

וברש"י שם כתב כבוד שבת ללוות ביציאתו דרך.

וכן בספר שבלי הלקט שבת סימן ק"ל כתב משל שמלויין את המלך ביציאתו כשם שמלויין אותו בכניסתו.

ואיתא בכל בו סימן מ"א ב' ע"ב **שנכון להבדיל מעומד לכבוד המלך שאנו מלויין אותו, ודרך לווי המלך הוא בעמידה.**

ובחתם סופר בסוף מסכת שבת בדרשה לסיום כתב דבסיום מסכת שבת יש חיוב לעשות סיום יותר משאר מסכתות, משום דכמו בצאת השבת יש חיוב לעשות סעודה ללוות את השבת, ה"ה כשיצא מלימוד מסכת שבת חייב ללוותו בסעודה.

תגובות אפשר לשלוח

עד יום ב' בערב

להרב אשר אנשיל שוורץ שליט"א רח"ת תכלת מרדכי 4/15 רמת בית שמש
לבירורים בכל ענייני המערכת, בטל: 053-3166560

מייל: m0533166560@gmail.com

פקס: 077-4448278

